

جمعه 29 تیر 1397 - 7 ذی القعدة 1439 - 20 جولای 2018

تصویب قطعنامه 598 شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره لزوم پایان جنگ ایران و عراق (1366ش)

تصویب قطعنامه 598 شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره لزوم پایان جنگ ایران و عراق (1366ش)

قطعنامه 598 شامل 10 ماده بود که به اتفاق آرای 15 عضو شورای امنیت به تصویب رسید. این قطعنامه یکی از محدود موارد مورد اتفاق پنج عضو دائمی شورای امنیت در تاریخ چهل ساله سازمان ملل تا آن روز به شمار می‌رود. رژیم بعثی عراق بلافاصله موافقت بدون قید و شرط خود را با مفاد آن، مشروط به متابعت ایران از آن اعلام نمود. از آنجا که در قطعنامه 598، برخلاف قطعنامه‌های قبلی این سازمان، تا حدودی نسبت به حقوق ملت ایران توجه شده و نکات مثبت در آن آمده بود، دولت ایران آن را رد نکرد و تنها شرط تحقق آن را تعیین متجاوز اعلام نمود. با فشاری ایران برای شناسایی متجاوز، بار دیگر بر دشمنان ایران گران آمد و آنان را وارد میدان کرد که در این میان آمریکا با حضور بیش از 43 رزمنه در خلیج فارس و دیگر متحدان نیز با اهدای سلاح‌های گوناگون، اوج اتحاد خود را با رژیم عراق به نمایش گذاشتند. از آن پس، دشمن بعثی با حمایت همه جانبه و به کارگیری گسترده سلاح‌های شیمیایی، غیرانسانی‌ترین اعمال را در جنگ انجام داد و حتی از کشتار مردم کشور خود نیز که به رزمندگان اسلام پناه داده بودند، ابا نکرد. سرانجام با وقوع حوادث متعدد، رهبر کبیر انقلاب اسلامی، با درک توطئه غرب و نیز در نظر گرفتن منافع و مصالح نظام، قطعنامه 598 شورای امنیت را یک سال بعد در 27 تیرماه 1367 پذیرفتند. آغاز عملیات والفجر 2 (1362ش)

عملیات والفجر ۲ در چنین روزی از سال ۱۳۶۲ هجری شمسی به عنوان نخستین عملیات منظم در جبهه‌های شمالی جنگ آغاز کرد. عملیات والفجر ۲ از سلسله عملیات های والفجر، در ۲۹ تیرماه ۱۳۶۲ش در منطقه‌های مرزی پیرانشهر و بلندی های حاج عمران در شمال غربی ایران، توسط یگان های سپاه پاسداران و ارتش جمهوری اسلامی ایران به اجرا درآمد. حمله در ساعت ۲۴ با رمز "یا الله یا الله یا الله" آغاز شد. هدف نیروهای خودی تجزیه و انهدام نیروی دشمن و فتح چندین ارتفاع مهم منطقه به و منظور خارج ساختن شهرهای مرزی از آتش سنگین توپخانه و دید دشمن بود. به این ترتیب، پادگان حاج‌عمران آزاد و نیروهای ایرانی بر شهر "جومان" و "مصطفی" عراق مسلط شدند. در این عملیات هم‌چنین تردد افراد ضد انقلاب و نفوذ آن‌ها از سوی خاک عراق به ایران محدودتر و زمینه برای اجرای عملیات نفوذی به قلب دشمن فراهم شد. به و ویژه آن‌ها که شهر "اربیل" و "کرکوک" عراق و تأسیسات نفتی شهر کرکوک به محل استقرار نیروهای خودی نزدیک بود. در این عملیات، ۱۶ گردان از سپاه پاسداران و ۶ گردان پیاده و یک گردان مکانیزه از ارتش شرکت داشتند و هوانیروز کار پشتیبانی را انجام می داد. طی این عملیات و در همان ساعات نخستین، ضمن آزادسازی چندین روستای منطقه، گمرک پیرانشهر به دست نیروهای ایرانی افتاد و تا پایان دو هفته نبرد و درگیری ؛ چندین تنگه و مهم و ارتفاعات معروف منطقه و در مجموع ۲۰۰ کیلومتر مربع از خاک ایران و عراق آزاد شد. هم‌چنین ۵ فروند هواپیمای روسی عراق، ۱۰ فروند چرخ‌بال، ۴۰ دستگاه تانک و نفربر زرهی، ۴۵ دستگاه خودروی مهمات و خودروهای دیگر و چندین قبضه سلاح سنگین و نیمه سنگین از ارتش عراق منهدم و شماری از یگان‌های کماندویی، مکانیزه و پیاده‌های آن‌ها متلاشی و بیش از ۴۲۰۰ تن از نیروهای بعثی عراقی کشته، زخمی یا اسیر شدند. در میان غنائم به دست آمده از ماشین جنگی صدام، ۲۰ دستگاه تانک و نفربر، ۱۲ قبضه انواع توپ، ۵۰ دستگاه خودروی نظامی، چندین دستگاه خودروی مهندسی، صدها قبضه سلاح سبک و نیمه‌سنگین و تیربار و خمپاره‌انداز به چشم می خورد. از جمله‌های اتفاقات مهم در این عملیات، شهادت محمد بروجردي قبل از عملیات، شهادت حجت الاسلام والمسلمین مصطفی ردانی پور فرمانده‌های لشکر ۱۴ امام حسین (ع) در حین عملیات و شهادت شهید ذبیح الله عاصی زاده فرمانده‌های تیپ ۱۸ الغدير می باشد. رحلت حکیم الهی "میرزا ابوالحسن جلوه" عارف و استاد اخلاق (1314 ق)

میرزا ابوالحسن جلوه در سال 1238 ق در احمدآباد هند به دنیا آمد. تَسَبُّ ایشان با 30 پُشت به امام حسن مجتبی(ع) می‌رسد. ایشان در کودکی به همراه خانواده به اصفهان رفت و در آن شهر به تحصیل پرداخت و راه کمال پیمود. در سال 1273 ق راهی تهران شد و بیش از چهل سال در مدرسه‌های دارالشفا به تدریس حکمت، فلسفه و ریاضیات مشغول گردید. میرزا طاهر تنکابنی، آیت‌الله محمدعلی شاه آبادی، سید حسین بادکوبه‌ای، ملا محمد آملی، جهانگیرخان قشقایی و علامه طباطبایی و... از شاگردان معروف ایشان می‌باشند. تالیفات میرزا ابوالحسن جلوه نیز گسترده و در خور توجه است که حاشیه بر شفا و اسفار، اثبات الحُرکة الجَوهریَّة و... از آن جمله‌هاست. سرانجام این حکیم الهی در شب جمعه، ششم ذی‌قعدة سال 1314 ق در 76 سالگی در تهران وفات یافت و در مرقد ابن بابویه مدفون گردید. وفات فقیه متکلم، آیت الله "میرزا صادق آقا مجتهد تبریزی" (1351 ق)

آقا میرزا صادق، فرزند عالم فقیه و متکلم، علامه میرزا محمدآقا، معروف به مجتهد کوچک در حدود سال 1273 قمری در شهر تبریز دیده به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی را در همان شهر به پایان رسانید. در 19 سالگی به همراه برادر بزرگترش به نجف اشرف مهاجرت کرد و 24 سال در آنجا ماند. در نجف از محضر اساتیدی چون شیخ حسین فاضل اردکانی، ملا محمدفاضل ایروانی، محمد فاضل شرایبانی، محمد حسن مامقانی و شیخ هادی تهرانی استفاده نمود. در سال 1312 قمری به تهران آمد و پس از آن در زادگاه خود اقامت گزید. مجتهد تبریزی از بنیانگذاران نهضت اسلام بر علیه زنادقه و بی‌دینی و سیاست‌های ضد اسلامی در کشورهای اسلامی بوده است. او علناً با مشروطه‌ی غیرمشموعه مخالفت کرد و در راه مبارزه با استبداد رضاخانی، به کردستان تبعید گشت. به گفته‌ی علامه امینی، او یکی از چهره‌های درخشان تشیع بوده است. از این عالم بزرگ بیش از 12 اثر بر جای مانده که تعدادی از آن‌ها عبارتند از: المَقالات العَرَبیَّة فی مباحث الالفاظ، رسالَةُ فی المُشْتَقَّات، رساله‌ی مُختَصَره و الفوائد فی مسائل المُتَقَرِّقَة الفقهیه. این عالم ربانی سرانجام به دنبال کسالت ذات الریه در شب جمعه ششم ذی‌القعده سال 1351 قمری در 78 سالگی در شهر مقدس قم از دنیا رحلت کرد و آیت الله شیخ ابوالقاسم کبیر بر بدن او نماز خواند. جنازه‌ی این عالم بزرگ را به حرم حضرت معصومه (س) حمل کردند و به هنگام حفر قبر، قبر آماده‌ی ای پیدا شد و مردم را به تعجب واداشت. مرگ "برنارد ریمان" ریاضی‌دان معروف آلمانی (1866م)

برنارد ریمان، ریاضی‌دان آلمانی در 17 سپتامبر 1826م در خانواده‌ی تنگ‌دست در آلمان به دنیا آمد. پدرش کشیش فقیری بود که خود را به آب و آتش می‌زد تا وسایل تحصیل برنارد را آماده کند. برنارد ریمان در 20 سالگی وارد دانشگاه گوتینگن آلمان شد و در درس ریاضی‌دانان معروف زمان، حضور یافت. وی از کودکی استعداد خوبی در ریاضیات داشت از این‌رو رشته دانشگاهی خود را همین رشته قرار داد و در 25 سالگی از رساله دکترای خود دفاع نمود. ریمان در سال‌های بعد به تحقیق و مطالعه در ریاضیات و هندسه پرداخت و نتایج تحقیقات خود را در سال 1864م به اساتید دانشگاه ارائه داد. او در ریاضیات، هندسه‌ی ای را ایجاد کرد که به نام خودش شهرت یافت. در هندسه ریمانی از سطحی کروی بحث می‌شود و احکام آن نیز مربوط به اشکالی است که بر آن سطح، تصور می‌گردد. در این هندسه، بین دو نقطه می‌توان هر تعداد خط مستقیم که بخواهیم رسم کنیم و علاوه بر آن در هندسه ریمانی، مفهومی نظیر خط مستقیم و نامحدود وجود ندارد. این‌گونه نظریات تازه، در آن زمان به منزله معماهای عجیب ریاضیات محض تلقی می‌شد. اما نیم قرن بعد انیشتین توانست این نکته را ثابت کند که هندسه ریمانی، سیمای جهان را به صورتی واقعی‌تر از هندسه اقلیدسی مجسم می‌کند. برنارد ریمان عمری طولانی نیافت چرا که در 20 ژوئیه 1866م در چهل سالگی بر اثر بیماری سل، در نهایت شهرت، درگذشت.